Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

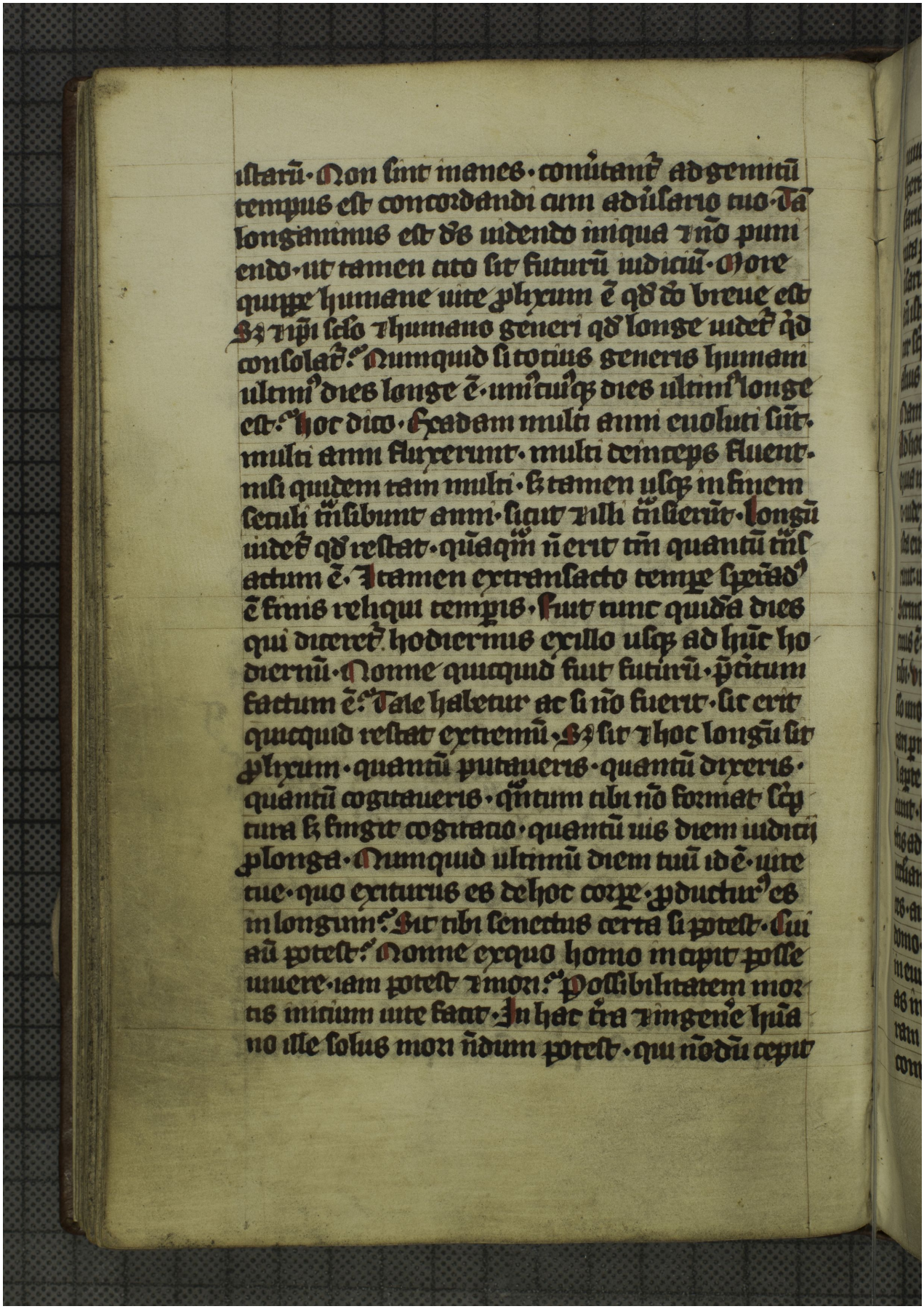

ustarũ. Non sint manes. conuitant ad gemitũ
tempus est concordandi cum aduersario tuo. Ta
longanimus est ds uidendo iniqua ñ puni
endo. ut tamen ato sit futurũ iudicii. Nore
quippe humane uite plurum ē qd do breue est
sz tpi seclo humano generi qd longe uidet qd
consolat. Numquid si totius generis humani
ultimus dies longe ē. uni cuiq dies ultimus longe
est. Hoc dico. Ecce iam multi anni euoluti sunt.
multi anni fluxerunt. multi deinceps fluent.
nisi quidem tam multi. et tamen usq in finem
seculi ñ subibunt anni. sicut nulli ñ fuerunt. Longũ
uidet qd restat. quãqm ñ erit tm quantũ ñ fu
actum ē. Tamen extransacto tempe ecce iam
ē finis reliqui tempis. fuit tunc quida dies
qui diceret. hodiernus ex illo usq ad hunc ho
diernũ. Nonne quicquid fuit futurũ. pteritum
factum ē. Tale habetur ac si ñ fuerit. sic erit
quicquid restat extremũ. sz sit hoc longũ sit
plurum. quantũ putaueris. quantũ dixeris.
quantũ cogitaueris. qntum tibi ñ format scp
tura et fingit cogitatio. quantũ uis diem iudicii
plonga. Numquid ultimũ diem tuũ id ē. uite
tue. quo exiturus es de hoc corpe. pductus es
in longum. Sit tibi senectus certa si potest. Cui
aũ potest. Nonne ex quo homo incipit posse
uiuere. iam potest mori. Possibilitatem mor
tis initium uite facit. In hac ita ingenere hua
no ille solus mori ñ dum potest. qui ñ odũ cepit